

Vertellen

Maak ruimte!

Lucas 14:1.7-14

31 augustus 2025

Werkvormen

4-7 jaar

Gesprek: Het verhaal eindigt met een vraag. Wat denken de kinderen: zouden de luisteraars het verhaal begrepen hebben? Wat kunnen ze leren van dit verhaal?

Spel: Teken buiten met krijt een cirkel op de vloer en speel tikkertje. Ga je in de cirkel staan, dan kan je niet getikt worden. Maar let op; wil iemand anders in de cirkel staan, dan moet je ruimte maken en uit de cirkel gaan.

Creatief: Maak een kaart om iemand uit te nodigen om te komen eten. Aan wie zou je de kaart kunnen geven en waarom?

Tekenen: Laat de kinderen een tekening maken bij het verhaal dat Jezus heeft verteld. Ze tekenen een feestzaal met een aantal plekken. Wie uit het verhaal willen ze een plek geven?

Vertelling 4-7 jaar

Waar ga je zitten?

Jezus heeft een uitnodiging gekregen. Hij is uitgenodigd voor een etentje. Door belangrijke mensen. Tenminste, ze vinden zichzelf belangrijk. Ze hebben de tafels prachtig laten dekken. Toen hebben ze gekeken naar het mooiste plekje. Daar hebben ze een kaartje neergezet met hun eigen naam erop. En een kaartje met 'gereserveerd voor belangrijke mensen!' Jezus komt binnen en gaat zitten op zijn plek. Hij ziet de belangrijke mensen op het mooiste plekje zitten. Dan vertelt Jezus een verhaal.

'Er is een feest. Een bruiloftsfeest. Ook meneer Hogeboel is uitgenodigd. Hij komt op het feest en zoekt een plekje. Hij ziet een paar stoeltjes achter in de zaal. "Dat is niks waard", mompelt hij. "Dan kan ik het bruidspaar niet goed zien." Hij ziet een paar mooie plekjes midden in de zaal. "Best aardig", mompelt meneer Hogeboel, "maar niet goed genoeg. Straks zijn de hapjes al op als de obers bij die tafel in het midden komen." Dan ziet meneer Hogeboel een mooie plek op het podium. "Perfect", zegt hij. "Zo kan ik iedereen goed zien en kan iedereen mij goed zien!" Hij stapt het podium op en gaat prinsheerlijk zitten op de stoel. Hij kijkt naar de dansende mensen, zwaait naar het bruidspaar en pakt tien hapjes van de schotel die de ober brengt. "Dit is de beste plek!" zegt hij blij. Dan wordt hij op zijn schouder getikt. Het is de ceremoniemeester. "Ahum", zegt hij tegen meneer Hogeboel. "U zit op de plek van het bruidspaar. En die zijn belangrijker dan u. Wilt u ergens anders gaan zitten?" De ceremoniemeester wijst naar een stoel die helemaal in een donker hoekje van de zaal staat. "Daar achteraan is nog een plekje vrij." Meneer Hogeboel loopt met een rood hoofd naar het hoekje achter in de zaal. Hij ziet niks van het feest en niemand ziet hem. Ook de obers komen niet aan zijn tafel. Daar in dat hoekje zit ook een mevrouw. Ze geniet van de muziek en klapt in haar handen. "Mooi feestje hoor", zegt ze tegen meneer Hogeboel. Daar komt de ceremoniemeester aan. Hij ziet de mevrouw zitten en zwaait. "Dag mevrouw Nobel! Wat leuk dat u er bent! Waarom zit u zo ver weg? Kom mee, ik heb een mooie plek voor u!" Mevrouw Nobel loopt met de ceremoniemeester mee naar voren. De mensen knikken haar toe en lachen naar haar. Kinderen zwaaien en mevrouw Nobel zwaait vrolijk terug. Ze mag gaan zitten op een stoel vlak bij het bruidspaar. Ze mag zelfs een dansje wagen met het stel. En de obers rennen heen en weer om haar als eerste de hapjes te geven.'

Jezus is klaar met zijn verhaal. Hij kijkt naar de mensen die aan tafel zitten. Ook naar de mensen die zichzelf het mooiste plekje hebben gegeven. Zullen zij snappen waarom Jezus het verhaal van de meneer Hogeboel en mevrouw Nobel heeft verteld?

Jolanda van der Marel